

Bestaaer en Overlærers Stilling i Andet, end at han er en Adjunct, der staaer paa højere Gage end dem, man i sinebrere Forstand kalder Adjuncter? Overlærerne have ikke flere eller sværere Underviisningsgag end Adjuncterne, de have ikke flere Timer end Adjuncterne, de have ikke noget andet Tilsyn med Skolen end Adjuncterne. Jeg veed ikke, hvori denne Forskjel mellem Overlærere og Adjuncter bestaaer; hidtil har Forskjellen været hentet derfra, at Overlæreren skulde have taget andre Examinier, end der udfordres forat blive Adjunct, men dersom det Forslag, som vi her have for, gaaer igjennem, saa bortfalder denne Forskjel, saa vil i alt Væsentligt hele Forskjellen mellem Adjuncter og Overlærere være udflettet. Jeg maa derfor holde fast paa, at hvad man fortrinnsviis skal bestræbe sig for, det er at skaffe Adgang for lygtige Adjuncter, og dem vinder man kun ved at byde dem bedre Gage. Det er, saavidt jeg troer, udtalt her i Motiverne, at man allerede har oplevet de Tilfælde, at man ikke kunde faae Adjuncter, og hvorfor? Fordi Gagerne ikke vare store nok, og den ærede Minister vil vist ogsaa vide, at der til de Adjunctposter, som i den senere Tid have været vacante, kun er indkommet paaafaldende faa Ansøgninger i Sammenligning med den Concurrente, som før har viist sig til disse Pladser, og det er derfor jeg siger, at Fleertallets Forslag er at foretrække for Mindretallets. Den ærede Drdsfører har søgt ved nogle Bemærkninger at vise det Urigtige i min Paaastand; han søgte først at slaa mig med mit eget Endringsforslag, som er

stillet angaaende Skolen i Sorø, men selv om dette var rigtigt, saa besifer det slet Intet; thi det ærede Mindretal skal naturligviis ikke forsvare sig med mine Beiltagelser, det skal have sine egne Grunde. Aarsagen til, at jeg har stillet dette Forslag, vil senere komme frem, det henhører ikke under de Paragrapher, vi her have under Forhandling, og først naar jeg kommer til at mottvære det, vil den ærede Drdsfører have Ret til at tage til Gjennemtale derimod, men jeg troer ikke for. Den ærede Drdsfører siger, at min Indvending mod Mindretallets Forslag, at nemlig Mindretallet ingen Adjunctgag har paa 600 Rd., ikke har Noget at betyde; thi, siger han, det gjør ikke Noget, at man ikke i det ene Aar faaer 100 Rd. til, naar man i det næste Aar har Udfigt til at faae 200 Rd. mere; men det er for det Første ikke rigtigt, at man i det næste Aar har Udfigt dertil, fordi Mindretallet lader først Adjuncternes Gage stige efter 5 Aars Forløb, hvortilmod Fleertallets Forslag lader dem stige efter 3 Aars Forløb. De Adjuncter, som efter Fleertallets Forslag ville rykke op, skulle efter Mindretallets Forslag leve af Udfigten i 2 Aar, men Folk kunne virkelig ikke leve af Udfigten i 2 Aar. Dersom dette forholdt sig rigtigt, saa kunde Mindretallet ogsaa lade Overlærerne leve af Udfigten i 2 Aar, det kunde jo lade dem leve af Udfigten og see, om de ikke kunde blive Rectorer, og saa behøvede jo Mindretallet ikke at stille noget Forslag om, at der skal være Overlærere, som ere ligesaa høit lønnede som Rectorer; thi det synes i Virkeligheden at være synderligt.